

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5996/2544

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายโกเวทย์ ภิรมยาภรณ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 238, ป.วิ.พ. มาตรา 243, ป.พ.พ. มาตรา 1754, ป.พ.พ. มาตรา 694

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 ทำสัญญากู้กรุงไทยธนวิไว้กับโจทก์ สาขาบางขุนเทียน โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกัน ต่อมาวันที่ 10 มกราคม 2535 จำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย ธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียน ได้ทำหนังสือไปถึงธนาคารโจทก์ สาขาพัทลุง ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2538 แจ้งว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายแล้ว ขอให้ธนาคารโจทก์ สาขาพัทลุง ช่วยคัดสำเนาทะเบียนบ้านของจำเลยที่ 1 เพื่อที่จะดำเนินคดีแก่ทายาทของจำเลยที่ 1 ต่อไป แสดงให้เห็นว่า ธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียน ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของโจทก์ทราบแล้วว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย จึงถือได้ว่าอย่างช้าใน วันที่ 3 ตุลาคม 2538 โจทก์รู้แล้วว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย ที่ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่าโจทก์ ทราบการตายของจำเลยที่ 1 ในขณะยื่นฟ้องคือวันที่ 11 ธันวาคม 2540 นั้น เป็นการวินิจฉัยผิดไป จากพยานหลักฐานในสำนวน ผิดต่อกฎหมาย ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงใหม่ได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 238 , 243 (3) ประกอบมาตรา 247 การที่โจทก์ไม่ได้ใช้สิทธิเรียกร้องต่อกองมรดกของจำเลยที่ 1 นับแต่ทราบว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่กรรมภายในอายุความ 1 ปี สิทธิเรียกร้องต่อกองมรดกของจำเลยที่ 1 จึงขาดอายุความตาม ป.พ.พ. มาตรา 1754 วรรคสาม จำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันย่อมยกข้อ ต่อสู้ดังกล่าวขึ้นอ้างได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 694 จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องรับผิดชอบหนี้ตามฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชำระเงิน 85,102.74 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 19.5 ต่อปี ของต้นเงิน 40,769.79 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ถึงแก่ ความตายก่อนฟ้องคดี ศาลชั้นต้นจำนายคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ออกจากสารบบความ จำเลยที่ 2 ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมเป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับเป็นว่า ให้จำเลยที่ 2 ชำระเงินจำนวน 40,769.79 บาท แก่โจทก์ พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 14 ต่อปี นับแต่วันที่ 4 ธันวาคม 2534 จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในเบื้องต้น ฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 เปิดบัญชีออมทรัพย์ไว้กับโจทก์ สาขาบางขุนเทียน เพื่อให้กระทรวงยุติธรรม ที่จำเลยที่ 1 รับราชการอยู่ในสังกัดโอนเงินเดือนเข้าบัญชีของจำเลยที่ 1 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2532 จำเลยที่ 1 ขอใช้บริการสินเชื่อกรุงไทยธนวิและทำสัญญากู้กรุงไทยธนวิไว้กับโจทก์สาขาบางขุน เทียนเพื่อเบิกเงินเกินบัญชีจากบัญชีออมทรัพย์เป็นเงิน 63,000 บาท โดยยอมเสียดอกเบี้ยใน อัตราร้อยละ 14 ต่อปี เพื่อเป็นการประกันการชำระหนี้ จำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาค้ำประกันกรุงไทย ธนวิไว้กับโจทก์โดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม หลังจากนั้นกระทรวงยุติธรรมได้โอนเงินเดือนและ ผลประโยชน์พึงได้ให้แก่จำเลยที่ 1 โดยเข้าบัญชีออมทรัพย์ดังกล่าว ต่อมาจำเลยที่ 1 ได้เบิก ถอนเงินจากบัญชีด้วยตนเองและใช้บัตรกรุงไทย เอ. ที. เอ็ม. ถอนเงินจากเครื่องอัตโนมัติ ต่อมา กระทรวงยุติธรรมไม่มีการโอนเงินเดือนหรือเงินผลประโยชน์อื่นใดเข้าบัญชีออมทรัพย์ของจำเลยที่ 1 วันที่ 3 ธันวาคม 2534 จำเลยที่ 1 มียอดค้างชำระโจทก์เป็นต้นเงิน 40,769.79 บาท ในวันที่ 10

มกราคม 2535 จำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์ สำหรับจำเลยที่ 2 ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2540 ทนายโจทก์ยื่น คำแถลงต่อศาลชั้นต้นพร้อมกับแนบสำเนาเอกสารท้ายคำแถลงซึ่งเป็นหนังสือของธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียน ที่จำเลยที่ 1 เพื่อบัญชีไว้ มีไปถึงธนาคารโจทก์ สาขาพัทลุง ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2538 โดยมีข้อความระบุไว้ใจความว่า โจทก์ได้อนุมัติให้ธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียน ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ 1 และธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียน ได้มอบหมายให้ทนายความ ดำเนินการแล้ว แต่จากการสืบทราบของทนายความปรากฏว่า จำเลยที่ 1 ได้ถึงแก่ความตายแล้ว จึงขอให้ธนาคารโจทก์ สาขาพัทลุง ช่วยคัดสำเนาทะเบียนบ้านของจำเลยที่ 1 เพื่อที่จะดำเนินคดี แก่ทายาทของจำเลยที่ 1 ต่อไป จากข้อความในหนังสือดังกล่าวแสดงว่า ธนาคารโจทก์ สาขาบาง ขุนเทียน ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของโจทก์ทราบจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายแล้ว จึงให้ธนาคารโจทก์ สาขาพัทลุง ตรวจสอบหาทายาทของจำเลยที่ 1 จากทะเบียนบ้าน จึงถือได้ว่าอย่างช้าในวันที่ 3 ตุลาคม 2538 โจทก์รู้แล้วว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย ที่ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่าโจทก์ทราบ การตายของจำเลยที่ 1 ในขณะยื่นฟ้องนั้น เป็นการวินิจฉัยผิดไปจากพยานหลักฐานในสำนวนผิด ต่อกฎหมาย ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงใหม่ได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 238 , 243 (3) ประกอบมาตรา 247 เป็นว่า โจทก์รู้หรือควรรู้ถึงความตายของจำเลยที่ 1 เจ้ามรดกเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2538 โจทก์ ฟ้องจำเลยทั้งสอง วันที่ 11 ธันวาคม 2540 จึงเป็นกรณีที่โจทก์มิได้ใช้สิทธิเรียกร้องต่อกองมรดก ของจำเลยที่ 1 นับแต่ทราบว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย ภายในอายุความ 1 ปี สิทธิเรียกร้องของ โจทก์ต่อกองมรดกของจำเลยที่ 1 จึงขาดอายุความตาม ป.พ.พ. มาตรา 1754 วรรคสาม ฉะนั้นที่ โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 ให้รับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกัน จำเลยที่ 2 ย่อมยกข้อต่อสู้ดังกล่าวขึ้นอ้างได้ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 694 จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องรับผิดชอบชำระหนี้ตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามา นั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้น พิพากษากลับให้ยกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ.

องค์คณะ

สบโชค สุขารมณ · ชูชาติ ศรีแสง · ธีระวัฒน์ ภัทรานวัช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5996/2544>